

พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

English Reading Behavior through Online Social Media of Phuket Rajabhat University Students

วิกรม จันทระจิตร¹ จิรวรรณ สุทธิธรรม² ปกร ทองบุญยัง³

¹สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

²สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

³สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

E-mail: wikrom.c@pkru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต และ 2) เปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศและชั้นปีของนักศึกษา กับพฤติกรรมการอ่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่ศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2563 จำนวน 361 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ทดสอบ t-test และ ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษาร้อยละ 76.5 มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ และร้อยละ 95.3 มีความต้องการที่จะอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาร้อยละ 92.2 ใช้สมาร์ตโฟนเป็นอุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ และนักศึกษาร้อยละ 56.2 ใช้แอปพลิเคชัน Facebook โดยนักศึกษาร้อยละ 70.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน แต่มีนักศึกษาเพียงร้อยละ 6.4 ที่อ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 30 นาทีต่อวัน 2) นักศึกษาเพศหญิงมีระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์สูงกว่านักศึกษาเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์สูงกว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ: พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษ สื่อสังคมออนไลน์ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

This study was a survey research, which was aimed to 1) study English reading behavior through online social media of Phuket Rajabhat university students and 2) compare the relationship between student's gender and year and their English reading behavior. The sample included 361 Phuket Rajabhat university students in academic year 2020 gained by simple random sampling. The instrument used in this study consisted of a questionnaire. Data was analyzed by frequency, percentage, t-test and ANOVA. The results revealed that: 1) 76.5 percent of students had English reading experience through online social media, and 95.3 percent of students wanted to try reading English through online social media. 92.2 percent of students used smartphones and 56.2 percent of them used Facebook as online social media application. 70.1 percent of those students spent more than 3 hours a day on online social media, while 6.4 percent of them read English through online social media. 2) Female students spent much more time for online social media than male students, which was significantly at the .05 level. The fourth-year students had more experience of reading English through online social media than the third-year students, which was also significantly higher at the .05 level.

Keyword: English reading behavior, online social media, university students

1. บทนำ

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่นักเรียนนักศึกษาจะต้องฝึกฝนให้เชี่ยวชาญ เพราะการอ่านเป็นกิจกรรมที่สำคัญมากกิจกรรมหนึ่งในชั้นเรียนภาษา เนื่องจากการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการติดตามข่าวสาร แสวงหาความรู้ ส่งเสริมความคิด เพื่อก่อให้เกิดวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล การอ่านไม่ได้ให้เพียงแค่อ่านแต่ยังสามารถมอบความสุนทรีย์ และยังเป็นส่งเสริมและเพิ่มขยายความรู้ทางภาษาให้กับผู้อ่านด้วย นอกจากนี้การอ่านจำเป็นอย่างมากสำหรับการขยายความคิดและทำความเข้าใจวัฒนธรรมต่างชาติ (Patel and Jain, 2008:114) และการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่ทำให้บุคคลก้าวหน้าทันต่อเหตุการณ์ ทักษะการอ่านควรเป็นทักษะที่ได้รับการส่งเสริมเพราะเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนได้นานที่สุด เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ตลอดเวลาแม้ว่าจะสำเร็จการศึกษาไปแล้ว ซึ่งเป็นทักษะที่ให้ประโยชน์สำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ตามแนวคิดที่ว่ามนุษย์ในศตวรรษที่ 21 ต้องเป็นบุคคลพร้อมเรียนรู้ และเป็นคนทำงานที่ใช้ความรู้ ดังนั้น ทักษะสำคัญที่สุดของศตวรรษที่ 21 จึงเป็นทักษะของการเรียนรู้ (learning skills) และทักษะสำคัญของการนำไปสู่การเรียนรู้คือ ทักษะการอ่าน (พีเชษฐ ยังตรง และคณะ, 2560) ผู้เรียนจึงประสบปัญหาเมื่อขาดทักษะการอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะในการอ่านภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นภาษาหลักที่ใช้เพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศกันมากที่สุด จนมีการนิยามภาษาอังกฤษว่าเป็นภาษานานาชาติ (International Language) หรือ ภาษาสากล (Global Language)

เมื่อโลกต้องเผชิญสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID-19 บทบาทของอินเทอร์เน็ตในชั้นเรียนภาษาต่างประเทศทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับผู้สอนภาษาที่จะได้ใช้สื่อการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนภาษาและวัฒนธรรม ในระหว่างช่วงสัปดาห์ที่ผ่านมาครูสอนภาษาจำนวนมากที่ได้นำเอาอินเทอร์เน็ตมาใช้ร่วมกับการสอนในชั้นเรียน เนื่องจากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตนั้นเป็นตัวช่วยให้ครูผู้สอนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ทั้งในและนอกห้องเรียน เป็นการกระตุ้นผู้เรียนและเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้โดยการสร้างความกระตือรือร้นให้เกิดขึ้นในชั้นเรียน สื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media) จึงมีความน่าสนใจเป็นอย่างมากในยุคหลอมรวมเทคโนโลยี การมาถึงของสื่อสังคมออนไลน์นี้มีผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมมารับ การผลิต และการใช้ข้อมูลของผู้รับสารและสื่อกระแสหลัก สื่อสังคมกลายเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสารที่สำคัญ เกิดการปฏิสัมพันธ์ในชุมชนออนไลน์ เชื่อมโยงเรื่องราวจากกลุ่มหนึ่งสู่อีกกลุ่มหนึ่งผ่านสื่อดิจิทัลที่เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติการทางสังคม (Social Tool) เพื่อใช้สื่อสารระหว่างกัน เครือข่ายทางสังคม (Social Network) ผ่านทางเว็บไซต์และแอปพลิเคชันบนอุปกรณ์ดิจิทัลต่าง ๆ ผู้รับสารบนสื่อออนไลน์สามารถผลิตสื่อได้เองในหลายรูปแบบ และมีจำนวนมากมีผลให้เกิดกระบวนการสื่อสาร ในลักษณะการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ผลิตสื่อและผู้รับสารบนสื่อสังคมมีการใช้สื่อสังคมเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล ติดตามแหล่งข่าวและประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติมจากสิ่งที่ผู้ใช้สื่อออนไลน์นำมาเผยแพร่และเกิดการสนทนา แลกเปลี่ยนข่าวสารกัน (สกุลศรี ศรีสารคาม, 2558)

จากเหตุผลที่กล่าวมา ปัจจุบันจึงมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์บนสื่อสังคมออนไลน์ (Online Social Media) เป็นจำนวนมาก นอกจากนี้ข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากถูกนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่าง ๆ แล้ว ส่วนใหญ่จะถูกนำเสนอเป็นตัวหนังสือบนสื่อดิจิทัลแบบออนไลน์เพื่อเป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลัง ๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน ดังที่องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่าง ๆ เป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้น ๆ โดยผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาเป็นเยาวชนรุ่นใหม่ที่อยู่ในยุคดิจิทัล หรือเรียกว่า Net Generation มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ในวงกว้างเพื่อประโยชน์หลายประการ ทั้งการดำเนินชีวิตประจำวันและสนับสนุนการเรียนรู้ และด้วยบริบทของสังคมแห่งการเรียนรู้ เครื่องมือสื่อสารในสังคมออนไลน์ (Social Media Tools) ที่มีประสิทธิภาพในการสนองความต้องการทางด้านการบริโภคข่าวสาร ความบันเทิง รวมทั้งการสืบค้นข้อมูล การติดต่อสื่อสารที่สะดวก

รวดเร็วทั้งภาพและเสียง รวมทั้งการเรียนรู้ทางวิชาการ โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ปัจจัยที่กล่าวมานี้ส่งผลกระทบต่อผู้เรียน และการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากผู้เรียนใช้เวลาไปกับเครื่องมือสื่อสารมากกว่าการใช้เวลาในชั้นเรียน และนักศึกษาใช้เครื่องมือสื่อสารดังกล่าวด้วยความพึงพอใจ รวมทั้งแสดงความเป็นคนทันสมัย

ในช่วงเวลาที่ผ่านมาได้มีการศึกษาพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน นักศึกษา รวมถึงบุคคลทั่วไปอย่างกว้างขวาง เช่น งานวิจัยของ รัชฎาพร อธิวรรณ (2555) ที่ได้ศึกษาพฤติกรรมการอ่าน วิธีการอ่านและปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ซึ่งผลการวิจัยทำให้ทราบลักษณะการอ่าน ความคิดเห็น ปัญหาและข้อเสนอแนะเพื่อแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาการอ่านของนักศึกษา และงานวิจัยของ นภา มิ่งนันทน์ (2556) โดยศึกษาพฤติกรรมการอ่านหนังสือของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ที่ได้แนวทางการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านว่าควรจัดกิจกรรมการบริการจัดทำบรรณนิทัศน์หนังสือ/วารสารผ่านเว็บไซต์ห้องสมุดและทางเครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook ดังนั้นการอ่านจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาซึ่งมุ่งหวังให้นักศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากกว่าการฟังบรรยายจากอาจารย์ผู้สอนในชั้นเรียนอย่างเดียว แต่จากประสบการณ์ของผู้วิจัยในการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นเวลา 13 ปี พบปัญหาด้านการอ่านในกลุ่มนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จากผลการทดลองสอบ TOEIC Model Test ในโครงการอบรมภาษาอังกฤษเพื่อการสอบข้อสอบมาตรฐานที่สาขาวิชาจัดขึ้นพบว่านักศึกษาจำนวนมากที่ได้คะแนนสอบด้านทักษะการอ่านต่ำกว่าทักษะด้านอื่น แสดงให้เห็นถึงปัญหาด้านการอ่านภาษาอังกฤษของตัวนักศึกษาเอง ซึ่งมีความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการเรียนภาษาอังกฤษและต่างประเทศ

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาข้างต้น ถึงแม้ที่ผ่านมาจะมีการศึกษาพฤติกรรมการอ่านของคนไทย รวมถึงการศึกษาในประเด็นการใช้สื่อสังคมออนไลน์ การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อการเรียนการสอน หรือพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี แต่โดยส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาพฤติกรรมในภาพรวม ซึ่งลักษณะและพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่างก็จะแตกต่างกันไปตามพื้นฐานระดับความสามารถ และทัศนคติที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยจึงเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะต้องทำการศึกษาพฤติกรรมในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้ศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตเป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผลการศึกษาจะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาทั้งในด้านอุปกรณ์ที่นักศึกษาใช้ ประสบการณ์การอ่านของนักศึกษา แอปพลิเคชันที่ใช้อ่าน รวมถึงระยะเวลาในการอ่าน เพื่อให้เป็นแนวทางในการสนับสนุนและส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษให้กับนักศึกษา ตลอดจนประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องต่อไปได้ในอนาคต อันจะนำไปสู่การสร้างความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่าง ๆ ได้ด้วยตัวนักศึกษาเอง และจะสามารถช่วยสร้างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาออกไปเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพให้กับประเทศชาติได้

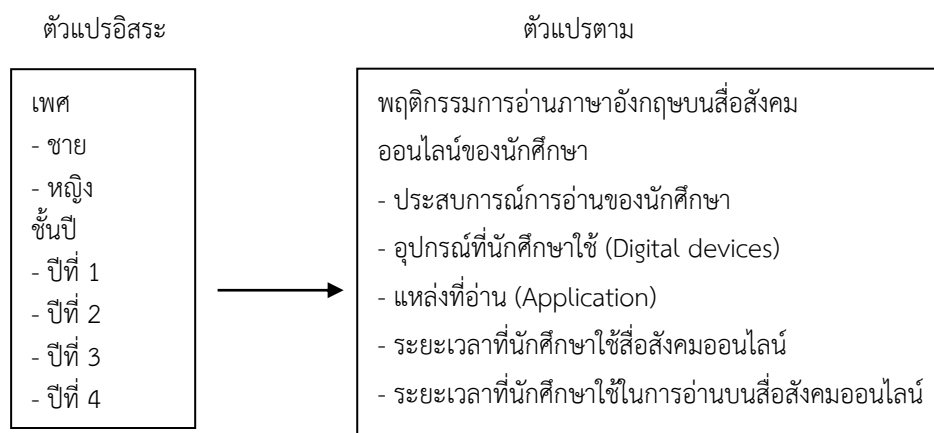
2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
2. เพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของเพศและชั้นปีของนักศึกษา กับพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์

3. วิธีดำเนินการวิจัย

1. กำหนดกรอบแนวความคิดของการวิจัย

2. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2563 และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตารางของยามานะ (Yamane, 1967, p. 886) จำนวน 361 คน ประกอบด้วยนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 34 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 128 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 112 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ และตอนที่ 2 พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา ประสิทธิภาพการอ่าน อุปกรณ์ดิจิทัลที่นักศึกษาใช้ในการอ่าน แหล่งที่อ่าน ระยะเวลาในการอ่าน ข้อคำถามเป็นแบบเลือกตอบ แบบสอบถามได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ซึ่งวิเคราะห์ความตรงเชิงเนื้อหาได้ค่า IOC ตั้งแต่ 0.66-1.00 และได้นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของ แบบสอบถามเท่ากับ 0.89

4. เก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต จำนวน 361 คน ดำเนินการในระหว่างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 ได้แบบสอบถามกลับคืนมา 361 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 และเป็นแบบสอบถามที่ได้คำตอบสมบูรณ์ทุกชุด จึงไม่มีการคัดทิ้ง

5. วิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคำนวณสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ มีดังนี้

5.1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลพฤติกรรมการอ่านหนังสือของนิสิต วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ

5.2 ข้อมูลความสัมพันธ์ของเพศและชั้นปีของนักศึกษา กับพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ วิเคราะห์โดยการทดสอบ t-test และ ANOVA

4. ผลการวิจัยและอภิปรายผล

1. จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 361 คน พบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 253 คน คิดเป็นร้อยละ 70.1 โดยเป็นเพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 29.9 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดศึกษาอยู่ระหว่างชั้นปีที่ 1-4 ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาเป็นชั้นปีที่ 3 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ตามมาด้วยชั้นปีที่ 4 จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 24.1 และชั้นปีที่ 1 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 ตามลำดับ และเมื่อนำข้อมูลด้านการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษามาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ สามารถนำเสนอได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงข้อมูลพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์

ประเด็น	จำนวนนักศึกษา	ร้อยละ	ลำดับ
N=361			
ด้านประสบการณ์			
มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	276	23.5	1
ไม่มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	85	76.5	2
ด้านความต้องการ			
ต้องการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	344	95.3	1
ไม่ต้องการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	17	4.7	2
ด้านอุปกรณ์ที่ใช้			
สมาร์ทโฟน	333	92.2	1
คอมพิวเตอร์	28	7.8	2
ด้านแอปพลิเคชันที่ใช้			
Facebook	203	56.2	1
Instagram	129	35.7	2
Line	20	5.5	3
Twitter	9	2.5	4
ด้านระยะเวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์			
น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	6	1.7	4
1-2 ชั่วโมงต่อวัน	32	8.9	3
2-3 ชั่วโมงต่อวัน	70	19.4	2
มากกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน	253	70.1	1
ด้านระยะเวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์			
น้อยกว่า 10 นาทีต่อวัน	190	52.6	1
10-30 นาทีต่อวัน	105	29.1	2
30-60 นาทีต่อวัน	42	11.7	3
มากกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน	23	6.4	4

จากข้อมูลในตารางแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตจำนวน 276 คน คิดเป็นร้อยละ 76.5 มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ในขณะที่นักศึกษาจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 23.5 ไม่มีประสบการณ์ดังกล่าว อย่างไรก็ตามนักศึกษาจำนวน 344 คน คิดเป็นร้อยละ 95.3 มีความ

ต้องการที่จะอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ แต่ก็ยังคงมีนักศึกษาบางส่วนจำนวน 17 คนคิดเป็นร้อยละ 4.7 ยังคงไม่ต้องการที่จะลองอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ผลการศึกษานี้ ซึ่งการที่นักศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ แต่ยังมีบางส่วนที่ยังไม่มีประสบการณ์ดังกล่าว และไม่อยากจะลองอ่าน อาจเป็นเพราะว่านักศึกษากลุ่มนี้ยังคงมีทัศนคติที่ไม่ดีเกี่ยวกับการอ่านภาษาอังกฤษ ยังคงไม่มีความมั่นใจว่าจะสามารถอ่านได้ หรืออาจจะยังมองไม่เห็นถึงประโยชน์ของการอ่าน ผู้วิจัยเห็นว่าปัญหานี้อาจเกิดขึ้นตั้งแต่ยังศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานส่งผลมาอย่างต่อเนื่องถึงนักศึกษาในปัจจุบัน ผู้สอนและสถาบันการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นจำเป็นต้องส่งเสริมการพัฒนาทัศนคติที่ดีต่อการอ่านของนักศึกษา เพราะ การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหา ความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีซึ่งจะช่วยให้เกิดความชำนาญ และมีความรู้กว้างขวางด้วย (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์, 2545)

จากข้อมูลอุปกรณดิจิทัลที่นักศึกษาใช้ในการอ่าน พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่จำนวน 333 คน คิดเป็นร้อยละ 92.2 ใช้สมาร์ตโฟนเป็นอุปกรณ์ในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ โดยมีนักศึกษาเพียง 28 คนคิดเป็นร้อยละ 7.8 ที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการอ่าน สอดคล้องกับผลการสำรวจพฤติกรรมการเปิดรับสื่อทัศนคติและการใช้ประโยชน์กรณีศึกษา facebook fanpage ดังตฤณแฟนคลับ โดย วิภาวี จันทร์แก้ว (2559) ที่ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน พบว่า อุปกรณ์ที่กลุ่มตัวอย่างใช้มากที่สุดคือสมาร์ตโฟนซึ่งมีจำนวนถึง 299 คนหรือคิดเป็นร้อยละ 74.8 อาจเป็นเพราะปัจจุบันสมาร์ตโฟนถือเป็นอุปกรณ์ดิจิทัลพื้นฐานอันหนึ่งที่สามารถหาซื้อได้ในหลายระดับราคา แตกต่างจากคอมพิวเตอร์ซึ่งมีราคาสูงกว่า จึงเป็นการง่ายที่บุคคลทั่วไปตลอดจนนักศึกษาสามารถที่จะมีอุปกรณ์ดิจิทัลดังกล่าวไว้ใช้งาน ประกอบกับขนาดที่เล็กในการพกพาจึงสามารถนำติดตัวไปใช้เล่นสื่อสังคมออนไลน์ได้แทบจะทุกที่ทุกเวลา ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหากมหาวิทยาลัยจะสนับสนุนการเรียนรู้ออนไลน์ก็จำเป็นต้องคำนึงถึงการนำเสนอเนื้อหาผ่านอุปกรณ์ดิจิทัลขนาดเล็กอย่างสมาร์ตโฟนเป็นอันดับแรก

แอปพลิเคชันที่นักศึกษาใช้เป็นแหล่งที่อ่านมากที่สุดคือ Facebook จำนวน 203 คนคิดเป็นร้อยละ 56.2 รองลงมาเป็นแอปพลิเคชัน Instagram มีนักศึกษาใช้จำนวน 129 คนคิดเป็นร้อยละ 35.7 และ แอปพลิเคชัน line จำนวน 20 คนคิดเป็นร้อยละ 5.5 โดยมีผู้ใช้แอปพลิเคชัน twitter น้อยที่สุดจำนวน 9 คนคิดเป็นร้อยละ 2.5 จะเห็นได้ว่า Facebook เป็นแอปพลิเคชันที่ถูกใช้งานมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าแอปพลิเคชันอื่น ๆ ยังไม่มีฟังก์ชันหรือเนื้อหาที่ครอบคลุมตามความต้องการของตัวนักศึกษาแต่ละคน ซึ่งผลการศึกษาในประเด็นนี้สอดคล้องกับการศึกษาพฤติกรรมการสื่อสารใน facebook ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดย วิมลพรรณ อภาเวท และคณะ (2554) ที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมการสื่อสารใน facebook จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 400 คน พบว่านักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงมีพฤติกรรมการสื่อสารในแอปพลิเคชันอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 5 ระดับอยู่ที่ 3.67 และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดย จุฑารัตน์ ศรารณวงค์ และคณะ (2560) พบว่านิสิตส่วนใหญ่มีประสบการณ์ใช้สื่อสังคมออนไลน์มานาน และประเภทของสื่อสังคมออนไลน์ที่ใช้มากที่สุดคือ Line, Youtube , Facebook นิสิตส่วนใหญ่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ผ่านสมาร์ตโฟนโดยใช้งานทั้งวันและใช้มากที่สุดในช่วงเวลา 6 โมงเย็นถึง 3 ทุ่ม วัตถุประสงค์การใช้เพื่อการเรียนรู้มากกว่าเพื่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากตัวนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลฯเองก็เป็นเป็นเยาวชนรุ่นใหม่ที่อยู่ในยุคดิจิทัล หรือเรียกว่า Net generation มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์ในวงกว้างเพื่อประโยชน์หลายประการ ทั้งการดำเนินชีวิตและสนับสนุนการเรียนรู้ การศึกษาในระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาขั้นสูง จึงควรปรับตัวให้มีบทบาทในการการมุ่งเน้นการช่วยเหลือ สนับสนุนผู้เรียนในการสร้างความรู้ใหม่ให้ตนเองได้

ต่อมาเป็นด้านระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา พบว่า นักศึกษาจำนวน 253 คนคิดเป็นร้อยละ 70.1 ใช้สื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 3 ชั่วโมงต่อวัน ในขณะที่นักศึกษาจำนวน 70 คนหรือคิดเป็นร้อยละ

19.4 ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2-3 ชั่วโมงต่อวัน และมีนักศึกษาจำนวน 32 คนคิดเป็นร้อยละ 8.9 ใช้สื่อสังคมออนไลน์ 1-2 ชั่วโมงต่อวัน โดยมีนักศึกษาเพียง 6 คนเท่านั้นคิดเป็นร้อยละ 1.7 ที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์น้อยกว่า 1 ชั่วโมงต่อวัน และเมื่อศึกษาข้อมูลเรื่องระยะเวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่โดยมีจำนวน 190 คนคิดเป็นร้อยละ 52.6 ใช้เวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ไม่เกิน 10 นาทีต่อวัน รองลงมาคืออ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์เป็นเวลา 10 ถึง 20 นาทีต่อวันเป็นจำนวน 105 คนคิดเป็นร้อยละ 29.1 และอ่านภาษาอังกฤษเป็นระยะเวลา 20 ถึง 30 นาทีต่อวันจำนวน 42 คนคิดเป็นร้อยละ 11.6 ในขณะที่มีนักศึกษาเพียง 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 6.4 ที่อ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์มากกว่า 30 นาทีต่อวัน ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยละเอียดจะเห็นว่านักศึกษามากกว่าครึ่งหนึ่งใช้ระยะเวลาอ่านภาษาอังกฤษน้อยมาก ทั้ง ๆ ที่พวกเขาใช้เวลาไปกับสื่อสังคมออนไลน์ในแต่ละวันไม่น้อย 3 ชั่วโมงต่อวัน สอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องพฤติกรรมการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดย โชติมา วัฒนนะ (2561) ที่ได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน 392 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 71.9 มีวัตถุประสงค์ในการอ่านคือเพื่อใช้ในการเรียนหรือการสอบเท่านั้น หมายความว่าถ้าหากไม่มีความจำเป็นใด ๆ ก็จะไม่ทำกิจกรรมการอ่าน ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าถึงแม้ว่านักศึกษาจะใช้สื่อสังคมออนไลน์เป็นเวลานาน แต่ก็อาจจะไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อความสนุกสนานหรือเป็นการผ่อนคลายมากกว่าการที่จะแสวงหาความรู้เพิ่มเติม การกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีจึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการสร้างแรงจูงใจให้นักศึกษาทำกิจกรรมการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

2. จากการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ของเพศและชั้นปีของนักศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งเป็นการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม (t-test) คือเพศของนักศึกษา ได้ผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของเพศที่มีผลต่อพฤติกรรมการอ่าน

	แหล่งความแปรปรวน	t	Sig
ประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ชาย	3.480	.063
	หญิง		
ความต้องการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ชาย	.009	.926
	หญิง		
อุปกรณ์ที่ใช้	ชาย	1.908	.168
	หญิง		
แอปพลิเคชันที่ใช้	ชาย	2.096	.149
	หญิง		
ระยะเวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์	ชาย	13.376	.000*
	หญิง		
ระยะเวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ชาย	1.556	.213
	หญิง		

จากตาราง แสดงให้เห็นว่าเพศของนักศึกษาไม่มีผลต่อความแตกต่างของประสบการณ์การอ่าน ความต้องการที่จะอ่าน อุปกรณ์ดิจิทัลที่ใช้ แอปพลิเคชันที่ใช้ รวมถึงเวลาที่นักศึกษาอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ อย่างไรก็ตามระยะเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาเพศหญิงมีระยะเวลาการใช้สื่อสังคมออนไลน์สูงกว่านักศึกษาเพศชาย อาจเกิดจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาแต่ละเพศนั้นแตกต่างกัน ซึ่งกิจกรรมประจำวันของนักศึกษาชายอาจทำให้พวกเขามีเวลาในการใช้สื่อสังคมออนไลน์น้อยกว่า อย่างไรก็ตาม การที่พฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษบน

สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันนั้นก็อาจเป็นโอกาสที่ดีที่จะวางแผนการจัดการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาทั้งหมดให้ได้ทำกิจกรรมการอ่านผ่านอุปกรณ์ดิจิทัลของนักศึกษาต่อไป

และเมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการอ่านกับชั้นปีของนักศึกษา และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มขึ้นไป (ANOVA) ได้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติดังตารางต่อไปนี้

	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ประสบการณ์การอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	1.433	3	.478	2.683	.047*
	ภายในกลุ่ม	63.553	357	.178		
	รวม	64.986	360			
ความต้องการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	.197	3	.066	1.467	.223
	ภายในกลุ่ม	16.002	357	.045		
	รวม	16.199	360			
อุปกรณ์ที่ใช้	ระหว่างกลุ่ม	.091	3	.030	.419	.739
	ภายในกลุ่ม	25.738	357	.072		
	รวม	25.828	360			
แอปพลิเคชันที่ใช้	ระหว่างกลุ่ม	1.184	3	.395	.772	.510
	ภายในกลุ่ม	182.401	357	.511		
	รวม	183.584	360			
ระยะเวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	1.862	3	.621	1.190	.313
	ภายในกลุ่ม	186.138	357	.521		
	รวม	188.000	360			
ระยะเวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	2.452	3	.817	.994	.396
	ภายในกลุ่ม	292.648	356	.822		
	รวม	295.100	359			

จากข้อมูลในตาราง พบว่าชั้นปีของนักศึกษาไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในด้านความต้องการการอ่าน อุปกรณ์ดิจิทัลที่ใช้ในการอ่าน แอปพลิเคชันที่ใช้ ระยะเวลาที่ใช้สื่อสังคมออนไลน์ รวมถึงเวลาที่อ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ ยกเว้นประสบการณ์การอ่านเท่านั้นที่แตกต่างกัน โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 3 กับปีที่ 4 มีประสบการณ์การอ่านที่ต่างกันอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีประสบการณ์การอ่านมากกว่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวอาจแสดงให้เห็นได้ว่ายิ่งนักศึกษาชั้นปีสูงขึ้นก็จะมีประสบการณ์การอ่านที่มากขึ้นเช่นกัน สอดคล้องกับผลการสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ. 2561 ที่พบว่าระดับการศึกษาและอัตราการอ่านมีสัมพันธ์กันในเชิงบวก กล่าวคือ ผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่ามีอัตราการอ่านหนังสือสูงกว่าผู้มีการศึกษาระดับต่ำกว่า โดยประชากรที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่ามีอัตราการอ่านสูงถึงร้อยละ 98.5 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2562) โดยประสบการณ์การอ่านที่นักศึกษามีอาจเพิ่มมากขึ้นได้อีกในช่วงระยะเวลาที่นักศึกษากำลังศึกษาในมหาวิทยาลัย

นอกจากนี้ เมื่อมองในด้านระยะเวลาใช้สื่อสังคมออนไลน์ และระยะเวลาในการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาที่ไม่ได้มีความแตกต่างกันในแต่ละชั้นปีของนักศึกษา อาจแสดงให้เห็นว่าผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษสามารถที่จะสอดแทรกกิจกรรมการอ่านให้กับนักศึกษาได้ในการเรียนทุกระดับชั้น สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของ พรพรรณ จันทร์แดง (2555) ที่เสนอให้อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการส่งเสริม

ให้ผู้เรียนอ่านหนังสือ หากอาจารย์มอบหมายให้ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลมาก ๆ ผู้เรียนก็จะได้อ่านมากตามไปด้วย ซึ่งการอ่านมากก็จะเป็นการซึมซับพฤติกรรมรักการอ่านได้อีกด้วย ซึ่งผู้วิจัยเชื่อว่านักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตก็สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการอ่านภาษาอังกฤษให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้นได้เช่นกัน หากมีการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้องให้ทำกิจกรรมการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอ

5. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตควรกำหนดนโยบายการส่งเสริมการอ่านอย่างชัดเจน โดยพิจารณาจากพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาและแนวโน้มการใช้อุปกรณ์ยุคดิจิทัล
2. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ตควรส่งเสริมสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำกิจกรรมการอ่าน เช่น สถานที่ที่เหมาะสม และอุปกรณ์สนับสนุนการอ่านที่ทันสมัย สอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบกิจกรรมการส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษบนสื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. ควรมีการศึกษาเชิงลึกถึงพฤติกรรมการอ่านของนักศึกษาแต่ละคณะ ตลอดจนความต้องการในการอ่านและปัจจัยที่จะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

6. บรรณานุกรม

- จุฑารัตน์ ศราวณะวงศ์, ขจร ฝ่ายเทศ, ดวงแก้ว เงินพูนทรัพย์ และ วัลลภา จันทรี. (2560). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วารสารบรรณศาสตร์ มศว ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560.
- โชติมา วัฒนนะ. (2561). พฤติกรรมการอ่านหนังสือของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. วารสารบรรณศาสตร์ มศว ปีที่ 11 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2561
- นภา มิ่งนันทน์. (2556). พฤติกรรมการอ่านหนังสือของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์. กรุงเทพมหานคร: ฐานข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- พิเชษฐ ยังตรง, พิณสุดา สิริธรงค์ศรี และ สนิธระวา คามดิษฐ์. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21. สุทธิปริทัศน์ ปีที่ 31 ฉบับที่ 100 ตุลาคม - ธันวาคม 2560.
- พรพรรณ จันทร์แดง. (2555). พฤติกรรมการอ่านของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยพะเยา. Journal of Humanities and Social Sciences University of Phayao. Vol. 1 No. 3 (2013): September - December
- รัชฎาพร อธิวรรณ. (2555). การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน วิธีการอ่านและปัญหาการอ่านของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

- วิภาวี จันทร์แก้ว. (2559) . พฤติกรรมการเปิดรับสื่อ ทศนคติ และการใช้ประโยชน์ กรณีศึกษาเฟซบุ๊กแฟนเพจ **ตั้งตฤณแฟนคลับ**. วารสารการสื่อสารและการจัดการนิต้า. 2(1), 134-152.
- วิมลพรรณ อาภาเวท, สาวิตรี ชีวะสาธน์ และ ชาญ เดชอัครวง. (2554). **พฤติกรรมการสื่อสารในเฟซบุ๊กของ นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร**. วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขาวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. Vol. 7 No. 2 (2013): กันยายน 2556.
- สกุลศรี ศรีสารคาม. (2558). **การศึกษาเชิงเปรียบเทียบการจัดการเนื้อหาจากผู้รับข่าวสารในกระบวนการสื่อ ข่าว**. วารสารการสื่อสารและการจัดการนิต้า, 1(2), 145-166.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2545). **หลักและวิธีสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7)**. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2562). **การสำรวจการอ่านของประชากร พ.ศ.2561**. กรุงเทพฯ: กองสถิติพยากรณ์ สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- Patel, M.F., & Jain, Praveen M. (2 0 0 8). **English Language Teaching (Methods, Tools & Technique)**. Jaipur: Sunrise Publishers.
- Yamane. (1967). **Taro Statistic : An Introductory Analysis**. New York: Harper & row.

ประวัติผู้วิจัย

1. ประวัติส่วนตัว

ชื่อ-นามสกุล

วิกรม จันทระจิตร

ตำแหน่งปัจจุบัน

อาจารย์

วัน เดือน ปี เกิด

23 มีนาคม 2523

ที่อยู่ปัจจุบัน

111/357 ม.2 ต.เกาะแก้ว อ.เมือง จ.ภูเก็ต

เบอร์โทรศัพท์

062-5393323

เบอร์โทรสาร

เบอร์โทรศัพท์มือถือ

2. ประวัติการศึกษา

ปี พ.ศ.ที่จบ	วุฒิการศึกษา	สาขาวิชา	สถาบันที่จบ
2564	ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต	หลักสูตรและการสอน	มหาวิทยาลัยศิลปากร
2551	ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	มหาวิทยาลัยบูรพา
2547	ศึกษาศาสตรบัณฑิต	ภาษาอังกฤษ	มหาวิทยาลัยศิลปากร

3. ประวัติการทำงาน

ช่วงปี พ.ศ.	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
2551-ปัจจุบัน	อาจารย์	สาขาภาษาอังกฤษเพื่ออุตสาหกรรมบริการ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต

4. ผลงานด้านการวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศ

งานวิจัยที่ทำเสร็จแล้ว

-

งานวิจัยที่กำลังดำเนินการ

-